

BORÇLANMA MALİYETLERİNİN MUHASEBELEŞTİRİLMESİ: TMS 23, TEKDÜZEN MUHASEBE SİSTEMİ ve VERGİ USUL KANUNU ÇERÇEVESİNDE BİR İNCELEME

Yrd. Doç. Dr. Murat KÜÇÜKTÜFEKÇİ
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, İİBF
mkucuktufekci@osmaniye.edu.tr

Yrd. Doç. Dr. Mustafa KILLI
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, İİBF
mkilli@osmaniye.edu.tr

ÖZET

Borçlanma maliyetleri, bir işletmenin borç olarak aldığı tutarlarla ilgili olarak katlandığı faiz ve diğer giderler (kredi komisyonları, kur farkları) olarak tanımlanmaktadır. TMS 23 Borçlanma Maliyetleri standardında stoklar, imalat tesisleri, enerji üretim tesisleri, maddi olmayan duran varlıklar, yatırım amaçlı gayrimenkuller ve taşıyıcı bitkiler belirli koşullara göre özellikli varlık olarak sayılmaktadır. Standardın temel ilkesine göre, bir özellikli varlığın elde edilmesi, inşası veya üretimi ile doğrudan ilişkili olan borçlanma maliyetleri ilgili varlığın maliyetinin bir parçasını oluşturduğundan maliyete eklenerek aktifleştirilebilmektedir. Diğer borçlanma maliyetlerinin ise dönem gideri olarak muhasebeleştirilmesi gerekmektedir.

Bu çalışmada, borçlanma maliyetlerinin TMS 23 Borçlanma Maliyetleri standardına göre muhasebeleştirilmesine ilişkin esasların açıklanması, Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği (MSGUT) ve eki Tekdüzen Hesap Planı ve Vergi Usul Kanunu ile karşılaştırarak farklılıkların ve yeniliklerin uygulama örnekleri ile irdelenmesi amaçlanmıştır.

***Anahtar Kelimeler:** Borçlanma Maliyetleri, TMS 23, Tekdüzen Hesap Planı, Vergi Usul Kanunu*

RECOGNIZATION OF BORROWING COST: AN INVESTIGATION WITHIN THE FRAMEWORK OF TAS 23, THE UNIFORM ACCOUNTING SYSTEM AND TAX PROCEDURE LAW

ABSTRACT

Borrowing costs are defined as the total of interest and other costs (credit commissions, exchange rate differences) that an entity incurs in connection with the

borrowing funds. Inventories, manufacturing plants, power generating plants, intangible assets, investment property and supporting plants are counted as qualifying assets based on certain condition in TAS 23 Borrowing Costs standard. According to the basic principles of the standards are capitalised borrowing costs that form part of the cost of the asset directly related to the construction or production, obtaining of a qualifying asset. It must be recognized as an period expense of other borrowing costs.

In this study, it is aimed to describing the principles concerning the accounting for borrowing costs according to TAS 23 Borrowing Cost Standart, to evaluate with sample practices of differences and innovations comparing by Turksih Tax Procedure Law and The Uniform Accounting Plan attached to General Communiqué on Accounting System Application.

Keywords: *Borrowing Costs, TAS 23, The Uniform Accounting Plan, Tax Procedure Law*

1.Giriş

İşletmeler, çeşitli üretim faktörlerini bir araya getirerek ekonomik mal ve/veya hizmet üreten girişimlerdir. İşletmeler sektörel faaliyetlerini yerine getirebilmek amacıyla gerekli yatırımları yapmak ve çeşitli girdileri temin etmek için bazı kaynaklara ihtiyaç duyarlar. Bu yatırımların yapılabilmesi ve girdilerin temini ancak yeterli finansal kaynaklara sahip olunması ile mümkündür. İşletmeler faaliyetlerinin finansmanı için ya kendi iç kaynaklarını (özkaynakları) ya da yabancı kaynakları (borç) kullanırlar. İşletmeler, özkaynaklarının yetersiz olması durumunda yabancı kaynak kullanarak finansman ihtiyacını karşılamak durumunda kalırlar. Yabancı kaynak maliyetinin özkaynak maliyetinden düşük olması da yabancı kaynak kullanımının nedenleri arasında gösterilebilir (Çonkar, Gökçe & Telliöğlü.,2007:74). Bazı durumlarda işletmenin finansman politikasına bağlı olarak finansal kaldıraç etkisinden yararlanmak isteyen işletmeler de, özkaynakları yeterli olsa bile, finansman ihtiyaçlarını belli ölçüde yabancı kaynaklardan karşılamaktadırlar (Aktaş,2010:3). Yabancı kaynak maliyetlerinin bir kısmının gider yazılabilmesi gibi avantajlar da yabancı kaynak kullanımını cazip hale getirebilmektedir (Şen, 2006:36; Karataş, 2010:120; Akkurt, 2012:2).

Muhasebede yabancı kaynak kavramı borç ile eşanlamda kullanılmaktadır. İşletmeler, alınan krediler, kredili alışlar, alınan avans, depozito ve teminatlar, ödenecek vergi, aidat vb. nedeniyle borçlanmış olabilirler (Sevilengül, 2005:481). İşletmelerin ihtiyaca göre dışardan sağladığı yabancı kaynakların çeşitli maliyet unsurları bulunmaktadır. Borçlanma maliyeti olarak da adlandırılan yabancı kaynak maliyeti, işletmelerin geri ödenmek kaydıyla kredi kurumlarından veya üçüncü kişilerden elde ettikleri her çeşit nakit ve nakit benzeri varlıklarla, her türlü hak ve taahhütlerden oluşan maliyetlerdir (Telliöğlü, Gökçe & Demir, 2013:321). Borçlanma maliyetleri denilen bu unsurlar çeşitli gider kalemlerinden oluşmaktadır. Bu giderler faiz, kur farkı, vade farkı, kredi komisyonları ve vergiler şeklinde karşımıza çıkar.

TMS 23 Borçlanma Maliyetleri Standardı 31/12/2005 tarihinden sonra başlayan hesap dönemleri için uygulanmak üzere ilk kez 09/11/2005 tarihinde resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu (IASB) tarafından UMS 23 Borçlanma Maliyetleri Standardının 2007 yılında güncellenmesine paralel olarak TMSK tarafından 31/12/2008 tarihinden sonra başlayan dönemlerde

uygulanmak üzere 15/07/2007 tarihinde yayımlanan yeni TMS 23 yürürlüğe girmiştir. Standartla ilgili olarak yapılan ikinci değişiklik 31/12/2008 tarihinden sonra başlayan hesap dönemleri, son değişiklik ise 31/12/2015 tarihinden sonra başlayan hesap dönemleri için geçerli olmak üzere yapılmıştır.

Bu çalışmada, borçlanma maliyetlerinin muhasebe standartları ve uygulamaları ile tekdüzen hesap planı ve ülkemiz vergi mevzuatı hükümleri çerçevesinde muhasebeleştirilmesine ilişkin esasların ve yöntemlerin uygulama örnekleri ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

2.TMS 23 Borçlanma Maliyetleri Standardı

Borçlanma maliyetlerinin muhasebeleştirilmesinde işletmeler TMS 23 Borçlanma Maliyetleri standardına uygun hareket etmek zorundadırlar. Standardın kapsamının açıkladığı paragraflara göre (TMS 23, prgf 2, 3 ve 4), borç olarak sınıflandırılmayan özkaynak maliyetleri ile ilgili konular kapsam dışında tutulmuştur. Gerçeğe uygun değeri üzerinden ölçülen bir özellikli varlık (TMS 41 *Tarımsal Faaliyetler* Standardı kapsamındaki bir canlı varlık) üretimi ile çok miktarda ve tekrarlanarak imal edilen stoklarla doğrudan ilişkilendirilebilen borçlanma maliyetleri bu standardın uygulama alanına girmemektedir.

Standart, borçlanma maliyetlerini bir işletme tarafından yapılan borçlanmalarla ilgili olarak katlanılan faiz ve diğer giderler olarak tanımlamaktadır. Standardın temel ilkesinde geçen özellikli varlık terimi ise “amaçlanan kullanıma veya satışa hazır duruma getirilebilmesi zorunlu olarak uzun bir süreyi gerektiren varlıklar” olarak açıklanmaktadır (TMS 23, prgf 5). Standardın 7. paragrafında özellikli varlıklar aşağıdaki gibi sayılmaktadır.

- a) Stoklar,
- b) İmalat tesisleri,
- c) Enerji üretim tesisleri,
- d) Maddi olmayan duran varlıklar,
- e) Yatırım amaçlı gayrimenkuller,
- f) Taşıyıcı bitkiler.

Standart borçlanma maliyetlerini aşağıdaki gibi saymaktadır (prgf, 6).

i) “TMS 39 Finansal Araçlar: Muhasebeleştirme ve Ölçme” Standardında tanımlanan etkin faiz oranı yöntemi kullanılarak hesaplanan faiz gideri,

ii) "TMS 17 Kiralama İşlemleri" Standardı uyarınca finansal tablolara yansıtılan finansal kiralamalara ilişkin borçlanma maliyetleri ve

iii) Yabancı para ile borçlanmalarda, faiz maliyetleri ile ilgili düzeltme olarak dikkate alındıkları ölçüde olmak üzere, kur farkları.

Borçlanma maliyetleri standardında açıkça belirtilmemiş olsa bile diğer standartlardan kaynaklanan faiz niteliğindeki aşağıdaki unsurlarda bu standart kapsamına girmektedir (Örten, Kaval ve Karapınar, 2013, 357; Deran ve Savaş, 2014:115):

- Vadeli alışlarda vade farkı ve kur farkları,
- Vadeli satışlarda vade farkı ve kur farkları,
- Kıdem tazminatı karşılık giderlerinin hesaplanmasındaki faiz maliyeti,
- Borçların, alacakların, karşılıkların net şimdiki değerinin hesaplanmasından doğan reeskont giderleri.

Standartta borçlanma maliyetleri arasında sayılan faiz giderlerinin hesaplanmasında kullanılacak “etkin faiz oranı yöntemi” için TMS 39 Finansal Araçlar: Muhasebeleştirme ve Ölçme” standardına atıf yapılmaktadır. TMS 39 Finansal Araçlar: Muhasebeleştirme ve Ölçme standardında etkin faiz yöntemi ve etkin faiz oranı aşağıdaki gibi tanımlanmaktadır.

Etkin faiz yöntemi: “Etkin faiz oranını kullanmak suretiyle, finansal varlık veya borcun (veya bir finansal varlık veya borç gurubunun) itfa edilmiş maliyetlerinin hesaplanması ve ilgili faiz gelir ve giderlerinin ilişkili olduğu döneme dağıtılması yöntemidir (TMS 39, paragraf 9)..

Selvi’ye göre (2009:49) Etkin Faiz Yöntemi”nin (effective interest method) özü, gelecekteki değer veya bugünkü değer hesaplamasının basit faiz esasına göre değil “bileşik faiz esasına göre” yapılıyor olmasıdır. Bu yöntemde kullanılan ve bileşik faiz esasıyla belirlenen orana “etkin faiz oranı” (effective interest rate) denilmektedir.

Etkin faiz oranı: finansal aracın beklenen ömrü boyunca veya uygun olması durumunda daha kısa bir zaman dilimi süresince yapılacak gelecekteki tahmini nakit ödeme ve tahsilatını tam olarak ilgili finansal varlık veya borcun net defter değerine indirgeyen oranıdır.” (TMS 39, paragraf 9).

Etkin faiz oranı, yatırım anında ve/veya değerlendirme tarihinde yatırımın değerini belirleyen faiz oranıdır. Borçlanma açısından bakıldığında ise, etkin faiz oranı borçlanma anında ve/veya değerlendirme tarihinde borçlanma maliyetini belirleyen faiz oranıdır. Yatırımlar açısından ise, etkin faiz oranı yatırım anındaki “getiri” yani “iç verim oranı” olarak kabul edilir (Selvi, 2009:49).

2.1.TMS 23’e Göre Borçlanma Maliyetlerini Muhasebeleştirme

Borçlanma maliyetleri standardının temel ilkesine göre, bir özellikli varlığın elde edilmesi, inşası veya üretimi ile doğrudan ilişkilendirilebilen borçlanma maliyetleri bu varlığın maliyetinin bir parçasını oluşturur. Diğer borçlanma maliyetleri gider olarak muhasebeleştirilir (TMS 23, prgf 1). Buna göre bir varlığın maliyetinin bir parçasını oluşturan borçlanma maliyetleri aktifleştirilerek bilançoda özellikli varlık değerinin içinde raporlanmaktadır. Diğer borçlanma maliyetleri ise dönem gideri yazılarak gelir tablosunda raporlanır (Deran ve Savaş, 2014:116).

2.1.1.Borçlanma Maliyetlerini Aktifleştirme

Standartta göre, borçlanma maliyetinin aktifleştirilebilmesi için bir özellikli varlığın elde edilmesi, inşası veya üretimi ile doğrudan ilişkili olup olmadığına bakılmalıdır. Eğer borçlanma maliyeti bir özellikli varlığın elde edilmesi, inşası veya üretimi amacıyla yapılmışsa ilgili özellikli varlığın maliyetinin bir parçasını

oluşturacaktır. Aksi halde, özellikli varlıkla ilişkili harcamaların hiç yapılmamış olması durumunda borçlanma maliyetleri ortaya çıkmayacak maliyetlerdir (TMS 23, prgf,10).

Aktifleştirilecek Borçlanma Maliyetlerinin Belirlenmesinde Karşılaşılan Zorluklar: Bazı hallerde borçlanma ile bir özellikli varlık arasında doğrudan bir ilişki olup olmadığının tespit edilmesi ve belirli bir harcamanın hiç yapılmaması halinde kaçınılabilecek borçlanmaların belirlenmesinde zorluklar olabilir. Standartta bu tür bir zorluklar; finansman faaliyetlerini tek bir merkezden yürüten bir şirketler topluluğunun, borçlanma ihtiyaçları için çok sayıda değişik faiz oranlı borçlanma araçları kullandığı ve bu fonları değişik esaslara göre grup şirketlerine kullandığı durumlar olarak örneklendirilmektedir. Diğer zorluklar ise, yüksek enflasyonlu ekonomilerde faaliyet gösteren bir grubun, döviz üzerinden veya dövizde endeksli olarak kullandığı krediler ile döviz kurlarında dalgalanmalar olduğu durumlarda ortaya çıkar. Sonuç olarak, özellikli varlıkların elde edilmesi ile doğrudan ilişkili borçlanma maliyetlerinin tutarını belirlemek zordur, yorum yapılmasını gerektirir (TMS 23, prgf,11).

Borçlanma İle Elde Edilen Fonların Nemalandırılması: Bir işletme, özellikli bir varlığın finansmanı için borçlanma işlemini, borç aldığı fonların bir kısmının veya tamamının söz konusu varlık için kullanımından belli bir süre önce gerçekleştirebilir ve bu süre içinde borçlanma maliyeti oluşabilir. Böyle durumlarda özellikli varlıklara ilişkin harcama yapılan kadar bu fonlar genellikle kısa vadeli gelir getirici yatırım araçlarında değerlendirilirler. İş dünyasında bu duruma sıklıkla rastlanmakta olup şirketler aldıkları kredinin tamamını alır almaz ilgili varlık veya proje için kullanmayıp başka şekillerde değerlendirirler (Karataş,2010:126). Bu durumda, bu tür borç alınmış fonlardan elde edilmiş gelirlerin, katlanılan borçlanma maliyetlerinden indirilmesi suretiyle ilgili döneme ilişkin aktifleştirilebilecek borçlanma maliyeti tutarının belirlenmesi gerekir (TMS 23, prgf,13).

Örnek: Akdeniz Üretim A.Ş. yeni bir üretim tesisi inşa etmektedir. Tesis inşaatına 01.05.2015 tarihinde başlanması planlanmıştır. Bu amaçla tesis inşaatında kullanmak amacıyla V. Bankası ile 01.05.2015 tarihinde ticari mevduat hesabına aktarılmak üzere faiz oranı yıllık %13 olan 3 yıl vadeli 1.500.000,00 TL kredi sözleşmesi yapılmıştır. 01.05.2015 tarihinde başlaması gereken tesis inşaatı çeşitli nedenlerden dolayı 20 gün geç başlamıştır. Bu nedenle bankadan çekilen kredi, inşaat başlayana kadar geçen 20 günlük sürede repo işleminde değerlendirilmiştir. Bu süre içinde toplam 6.500,00 TL faiz geliri tahakkuk etmiştir. Aynı döneme isabet eden kredi faiz tutarı ise 16.750,00 TL'dir. (İşletme maliyetlerini aylık olarak raporlamaktadır)

..... 01.05.2015.....		
102 Bankalar	1.500.000,00	
-V. Bankası		
400 Banka Kredileri		1.500.000,00
-V. Bankası		
..... 21.05.2015.....		
102 Bankalar	6.500,00	
-V. Bankası		
642 Faiz Gelirleri		6.500,00

..... 31.05.2015..... 780 Finansman Giderleri	16.750,00	
400 Banka Kredileri -V. Bankası		16.750,00
..... 31.05.2015..... 258 Yapılmakta Olan Yatırımlar 661Uzun Vadeli Borçlanma Giderleri	10.250,00 6.500,00	
781 Finansman Gid.Yansıtma Hs.		16.750,00
..... 31.05.2015..... 781 Finansman Gid. Yansıtma Hs 780 Finansman Giderleri	16.750,00	
		16.750,00

Genel Amaçlı Borçlanmalarda Aktifleştirilecek Tutar: Standarda göre, bir işletmenin genel finansman ihtiyacını karşılamak amacıyla borçlandığı fonların bir kısmını, bir özelliği varlığın finansmanında kullanması halinde; aktifleştirilebilecek borçlanma maliyeti tutarının belirlenmesi için, ilgili varlığa ilişkin yapılan harcamalara uygulanacak bir aktifleştirme oranının tespit edilmesi gerekir. Bu aktifleştirme oranı, özelliği varlık alımına yönelik yapılmış borçlanmalar hariç olmak üzere, işletmenin ilgili dönem süresince mevcut tüm borçlarına ilişkin borçlanma maliyetlerinin ağırlıklı ortalamasıdır. Bir dönem boyunca aktifleştirilen borçlanma maliyetlerinin tutarı, ilgili dönem boyunca oluşan borçlanma maliyetleri tutarını aşamaz (TMS 23, prgf,14).

Örnek: Zeytinolu İşletmesi tahmini maliyeti 160.000,00 TL olan zeytin bahçesi (taşıyıcı bitki) inşaatına başlamıştır. Bu maliyetin 100.000,00 TL'si bu amaçla alınan %10 faizli uzun vadeli kredi ile kalanı ise genel amaçlı borçlanma ile finanse edilmektedir. İşletmenin genel amaçlı olarak Y Bankasından temin edilen 125.000,00 TL tutarında %12,5 faizli ve Z Bankasından temin edilen 75.000,00 TL tutarında %14 faizli kredisi bulunmaktadır. Zeytin bahçesinin finansmanında kullanılan 60.000,00 TL genel amaçlı kredi faizinin aktifleştirilmesi için aktifleştirme oranının belirlenmesi gerekecektir. TMS 23'e göre genel borçlanmanın aktifleştirme oranı işletmenin ilgili dönem boyunca mevcut tüm borçlarına ilişkin borçlanma maliyetlerinin ağırlıklı ortalamasıdır. Bu durumda ilgili yıla ait borçlanma maliyeti aşağıdaki gibi hesaplanacaktır.

Zeytinlik İçin Alınan Kredi	100.000,00 x 0,10	= 10.000,00
Y Bank. Genel Amaçlı Kredi	125.000,00 x 0,125	= 15.625,00
Z. Bank. Genel Amaçlı Kredi	<u>75.000,00 x 0,14</u>	= <u>10.500,00</u>
	200.000,00	= 26.125,00

Genel borçlanmanın ağırlıklı ortalama borçlanma (aktifleştirme oranı) maliyeti oranı ise;

$$15.625,00 + 10.500,00 / 200.000,00 = \% 13,0625 \text{ olacaktır.}$$

İşletmenin genel amaçlı olarak aldığı 200.000,00 TL tutarındaki kredilerden zeytinlik için kullandığı 60.000,00 TL kredinin aktifleştirilecek faizi aşağıdaki gibi hesaplanacaktır.

$$60.000,00 \times 0,130625 = 7.837,50 \text{ TL}$$

İşletmenin zeytinlik için aldığı 100.000,00 TL kredinin 10.000,00 TL faizi ve genel amaçlı kredilerden hesaplanan 7.837,50 TL ile birlikte toplam 17.837,50 TL tutarındaki kredi faizini aktifleştirmesi gerekecektir.

2.1.2. Özellikli Varlıkların Defter Değerinin Geri Kazanılabilir Tutarını Aşan Kısmı

TMS 23'e göre, bir özellikli varlığın defter değeri veya beklenen nihai maliyeti, geri kazanılabilir tutarını veya net gerçekleşebilir değerini aşarsa; ilgili varlığın defter değeri, diğer Türkiye Muhasebe Standartları'na uygun olarak azaltılır veya tamamen kayıtlardan silinir. Belli durumlarda, azaltılan veya kayıttan silinen tutarlar, diğer Türkiye Muhasebe Standartları'na uygun olarak yeniden kayıtlara alınır.

Örnek: Karadeniz A.Ş. 30.06.2015 tarihi itibari ile önceki yıllarda inşaatına başlamış olduğu özellikli bir varlık olan üretim tesisi inşaatını tamamlamıştır. İnşaatın toplam maliyeti 3.000.000,00 TL'dir. Üretim tesisi inşaatı ile ilişkili olarak 31.05.2015 tarihine kadar inşaat maliyetine dahil edilerek aktifleştirilen toplam borçlanma maliyeti 360.000,00 TL'dir. Fabrikanın 30.06.2015 tarihindeki geri kazanılabilir değeri 3.250.000,00 TL olarak hesaplanmıştır. 2014 yılına isabet eden borçlanma tutarı 30.000,00 TL'dir. Bu durumda aşağıdaki gibi bir kayıt yapılacaktır.

.....		
30.06.2015.....	30.000,00	
780 Finansman Giderleri	80.000,00	
-Kanunen Kabul Edilmeyen Giderler		
681 Önceki Dönem Gider ve Zararları		
258 Yapılmakta Olan Yatırımlar		110.000,00
-Üretim Tesisi İnşaatı		

2.1.3. Aktifleştirmenin Başlaması

İşletmelerce borçlanma maliyetlerinin bir özellikli varlığın maliyetinin parçası olarak aktifleştirilmesine, aktifleştirme koşullarının sağlandığı tarihte başlanır. Aktifleştirmenin başlama tarihi, işletmenin aşağıdaki koşulların tümünü sağladığı tarihtir:

- İşletme, varlık için harcama yaptığında;
- Borçlanma maliyetleri oluştuğunda;

(c) İşletme, ilgili varlığın amaçlanan kullanıma veya satışa hazır duruma getirilmesi için gerekli işlemlere başladığında gerçekleşir (TMS,prgf. 17).

Bir özellikli varlığa ilişkin harcamalar sadece; nakit ödeme, diğer varlıkların transferi veya faiz içeren yükümlülüklerin üstlenilmesini kapsar. Söz konusu varlık ile ilgili olarak tahsil edilen hakedişler ve devlet teşvikleri, özellikli varlığa ilişkin harcamalardan düşülür (TMS,prgf. 18).

Borçlanma maliyetlerinin aktifleştirilmesinde bir özellikli varlığın sadece üretilmesi sürecinde katlanılan borçlanma maliyetleri değil aynı zamanda teknik ve idari izinlerin alınma süreci içerisinde de katlanılan maliyetleri aktifleştirilebilmektedir. Örneğin bir araziye inşaat faaliyetlerine başlaması için gerekli hazırlıklar yapılma süreci içerisinde katlanılan borçlanma maliyetleri aktifleştirilebilir. Ancak arazi alınıp herhangi bir şekilde faaliyet yapılmaması durumunda o süre içerisinde katlanılan maliyetlerin aktifleştirilmesine izin verilmemektedir.

Örnek: Karasu Yapı Sanayi A.Ş. işletmesi Mersin'in Silifke ilçesine bağlı Atakent beldesinde 2012 yılında bir tatil sitesi yapmak amacıyla 50 dönümlük bir arsa satın almıştır. Arsayı satın almak için A Bankasından kredi çekmiştir. Arsanın satın alınması ile ilgili krediler 2013 yılına kadar ödenmiştir. Bu krediler için toplam 750.000,00 TL faize katlanılmıştır. İşletme 2014 yılında inşaat başlama kararı almış ve haziran 2015 tarihinde tatil sitesi projesini tamamlamıştır. İşletme tatil sitesi projesinde gelecekte nakit sıkışıklığına girmemek için temelden satış kampanyaları yapmıştır. Bu arada işletme tatil sitesi projesi için A Bankasına başvurarak 7.000.000,00 TL'lik kredi kullanımını konusunda 01.01.2014 tarihinde anlaşmıştır. Kredi inşaat faaliyetleri başlamadan 15 gün önce haber vermek koşuluyla kullanıma hazır bir şekilde bankada kalmıştır. Hesapta bekleyen paralar günlük olarak ters repo yapılmıştır. 2015 yılı sonunda kullanılan krediler için 900.000,00 TL faiz gideri, 30.000,00 TL faiz geliri tahakkuk etmiştir.

İşletme arsayı üzerinde tatil sitesi projesi yapmak amacıyla satın almıştır. Kredinin kullanıldığı 2012-2014 yılları arasında tatil sitesi projesi inşasına yönelik bir faaliyette bulunulmamıştır. Bu bakımdan 2012-2014 dönemine ait 750.000,00 TL faizi aktifleştirmesi mümkün değildir. Bu durum ilgili standartta açıkça belirtilmiştir.

İşletme 2014 yılında tatil sitesi inşasına ilişkin faaliyetlere başlamıştır. Dolayısıyla bu işe ilişkin 900.000,00 TL'lik faizi aktifleştirebilecektir. Bu tutardan ilgili kredi nedeniyle elde edilen 30.000,00 TL'lik faiz geliri indirilecektir. İşletmenin bu dönemine ilişkin aktifleştireceği tutar 870.000,00 TL olacaktır.

..... 01/01/2014..... 102 Bankalar -A. Bankası 400 Banka Kredileri -A. Bankası	7.000.000,0 0 7.000.000,0 0
---	--------------------------------------

..... 31/12/2015..... 102 Bankalar -A. Bankası 642 Faiz Gelirleri	30.000,00	30.000,00
.....31/12/2015..... 780 Finansman Giderleri 400 Banka Kredileri -A Bankası	900.000,00	900.000,00
..... 31/12/2015..... 258 Yapılmakta Olan Yatırımlar 661Uzun Vadeli Borçlanma Giderleri 781 Finansman Gid.Yansıtma Hs.	870.000,00 30.000,00	900.000,00
.....31/12/2015..... ... 781 Finansman Gid.Yansıtma Hs 780 Finansman Giderleri	900.000,00	900.000,00

Örnekten de anlaşılacağı üzere işletmenin, arazi için herhangi bir inşaat girişiminde bulunmadığı dönemde oluşan borçlanma maliyeti TMS 23 standardının 19. paragrafı gereği aktifleştirilmeyecektir. Ancak kullanıma hazır hale gelmesi için inşaatın başladığı tarihten itibaren aktifleştirme başlayacaktır. Bu tutar da 870.000,00 TL olarak aktifleştirilecektir.

2.1.4. Aktifleştirme İşlemine Ara Verilmesi

İşletmelerce bir özellikli varlığın amaçlanan kullanıma veya satışa hazır duruma getirilmesine yönelik faaliyetlere uzun süreli ara verilen dönemler boyunca oluşan borçlanma maliyetlerinin aktifleştirilmesine de ara verilir. Borçlanma maliyetleri, bir varlığın, amaçlanan kullanıma veya satışa hazır duruma getirilmesi için gerekli işlemlerin yapılmasına uzun süreli ara verildiği bir dönemde olabilir. Bu tür maliyetler kısmen tamamlanmış varlıkların elde tutulmasından kaynaklanan maliyetler olup, aktifleştirilmeleri mümkün değildir. Ancak, önemli teknik ve idari çalışmalara devam edildiği bir dönemde normal olarak borçlanma maliyetlerinin aktifleştirilmesine ara verilmez (TMS prgf 20-21).

Aktifleştirmeye ara verme kavramına; “Scotch Whisky İskoçya da üretilen, şişelenen ve en az 3 yıl meşe fıçılarında dinlendirilen viskiler” örnek olarak verilebilir. Bu durumda bu ürünün olgunlaşması için 3 yıl gerekmektedir. Bu dönem içinde oluşacak borçlanma maliyetleri aktifleştirilebilir. Whisky üretiminde aktifleştirmeye ara verilme

zamanı viskilerin meşe fiçılarında beklemeye alındığı zamandır” (Yükçü, İçerli ve Uğurluel, 2008: 185).

Örnek: Saklıkent Yapı A.Ş. Antalya'nın Kemer ilçesinde 400 dairelik 10 bloklu bir tatil sitesi yapmaktadır. Tatil sezonunda inşaat ile ilgili yapım işleri Antalya Büyükşehir Belediyesinin aldığı karar nedeniyle durmaktadır.

2015 yılının Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları tatil sezonu olması nedeniyle inşaat 4 ay ara verilmek zorunda kalmıştır. Bu süre içinde B bankasından daha önce alınmış krediye ilişkin 100.000,00 TL faiz tahakkuk etmiştir.

.....31/12/2015..... 780 Finansman Giderleri	100.000,00	
400 Banka Kredileri -B Bankası		100.000,00

İnşaatın durduğu dönemde, sözkonusu inşaat ile ilgili teknik ve idari çalışmaların devam etmesi durumunda meydana gelen borçlanma maliyetleri aktifleştirilebilecektir.

..... 31/12/2015..... 258 Yapılmakta Olan Yatırımlar	100.000,00	
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		100.000,00

İnşaatın durduğu dönemde, sözkonusu inşaat ile ilgili teknik ve idari çalışmaların devam etmemesi durumunda ise bu döneme ait borçlanma maliyetleri aktifleştirilmeyecek dönem gideri yazılacaktır.

..... 31/12/2015..... 661 Uzun Vadeli Borçlanma Giderleri	100.000,00	
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		100.000,00

2.1.5. Aktifleştirilmenin Sona Ermesi

Bir varlığın amaçlanan kullanıma veya satışa hazır duruma getirilmesi için gerekli tüm işlemler esas itibarıyla tamamlandığında, borçlanma maliyetlerinin aktifleştirilmesine son verilir (TMS prgf 22). “Esas itibarıyla” kavramının ne anlama geldiğini anlamak için standarda bakmak gerekir. Standarda göre; bir özellikli varlığın idari işlemleri devam etse bile, onun inşa işlemlerinin tamamlanmış olması amaçlanan kullanıma veya satışa hazır olduğu anlamına gelecektir. Bu nedenle standart, inşa

işleminin tamamlanması sonrasında ortaya çıkan ufak tefek işlemlerin bu varlığın satışına kadar olan süre boyunca aktifleştirme işlemine başvurmadan alıkoymaktadır.

Bir özellikli varlığın yapımının parçalar halinde tamamlandığı ve diğer parçaların yapımı devam ederken her bir parçanın kullanılabilirdiği durumlarda; belli bir parçanın amaçlanan kullanıma veya satışa hazır duruma getirilmesi için gerekli tüm işlemler esas itibarıyla tamamlandığında, ilgili parçaya ilişkin borçlanma maliyetlerinin aktifleştirilmesine son verilir (TMS prgf 24).

Örnek: Akıselim İşletmesinin üretim tesisinin pazarda artan talebi karşılamada yetersiz kalması nedeniyle işletme yönetimi üretim tesisini genişletmeye karar vermiştir. Bu çerçevede, işletme yönetimi üretim tesisi genişletme inşaatı finansmanında kullanmak üzere C bankasından anaparası vade sonunda faiz ödemeleri her yıl olacak şekilde uzun vadeli banka kredisini 01.05.2014 tarihinde kullanmıştır. C bankası birinci yılın sonunda 200.000,00 TL ve ikinci yılın sonunda 300.000,00 TL faiz gideri tahakkuk ettirmiştir.

İşletme ikinci yılın sonunda ek üretim tesisinin fiziki inşasını tamamlamıştır. Üretim tesisini genişletme maliyeti 5.000.000,00TL'dir. Tesisin inşası tamamlandıktan sonra; üçüncü yılın sonunda 250.000,00 TL daha faiz gideri tahakkuk etmiştir.

Burada üretim tesisini genişletme çalışmaları özellikli bir varlık olması nedeniyle inşaat maliyetleri için kullanılan fonlarla ilgili katlanılan borçlanma maliyetleri aktifleştirilecektir (Gökçen, Akgül & Çakıcı, 2007:215-217; Aslanertik & Yapan, 2011).

Birinci yıl 200.000,00 TL faiz gideri tahakkuk etmesinin muhasebe kaydı

..... 31/12/2014..... 780 Finansman Giderleri	200.000,00	
400 Banka Kredileri -C Bankası		200.000,00

Dönem sonunda yapılması gereken muhasebe kaydı;

..... 31/12/2014..... 258 Yapılmakta Olan Yatırımlar	200.000,00	
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		200.000,00
..... 31 /12/2014..... 781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı	200.000,00	
780 Finansman Giderleri		200.000,00

Benzer bir kayıt ikinci yıl içinde yapılmaktadır. Birinci yılın sonunda yapılan kaydın aynısı ikinci yılın sonunda yapılacağından dolayı muhasebe kayıtları

gösterilmemiştir. İkinci yılın sonunda ek üretim tesisinin fiziki inşası tamamlanmıştır. Tesisin tamamlanması sonucunda 258 Yapılmakta Olan Yatırımlar hesabında biriken toplam 5.000.000,00+200.000,00+300.000,00= 5.500.000,00 TL'dir. Bu tutar 258 yapılmakta olan yatırımlar hesabından çıkacak ve 253 Tesis, Makine ve Cihazlar hesabına transfer edilecektir.

.....31/12/2015.....		
253 Tesis, Makine ve Cihazlar	5.500.000,00	
258 Yapılmakta Olan Yatırımlar		5.500.000,00

Tesisin fiziki inşası tamamlandıktan sonra 250.000,00 TL faiz gideri tahakkuk etmiştir. Standardın 23. Paragrafı hükmüne göre tesisin fiziki inşasının tamamlandığı tarihten sonraki ortaya çıkan borçlanma maliyetleri aktifleştirilemeyecektir. Ortaya çıkan borçlanma maliyetinin ise ilgili dönemde dönem gideri olarak muhasebeleştirileceği belirtilmiştir.

.....		
.....31/12/2016.....	250.000,00	
780 Finansman Giderleri		
400 Banka Kredileri -C Bankası		250.000,00

Dönem sonunda ise;

..... 31		
/12/2016.....	250.000,00	
661 Uzun Vadeli Borçlanma Giderleri		
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		250.000,00
..... 31/12/2016.....	250.000,00	
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		
780 Finansman Giderleri		250.000,00

3. Tekdüzen Muhasebe Sistemi ve VUK' da Borçlanma Maliyetleri

3.1. Tekdüzen Muhasebe Sisteminde Borçlanma Maliyetleri

1 Seri Numaralı Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği'ndeki Tekdüzen Hesap Planında (THP) finansman giderleri, işletme faaliyetlerinin aksamadan yürütülebilmesi amacıyla borçlanılan tutarla ilgili faiz, kur farkları, komisyon ve benzeri giderler olarak tanımlanmıştır. THP'ye göre maliyet hesapları 7/A ve 7/B olmak üzere iki seçenek halinde sunulmuştur. Dönem içinde borçlanma maliyetleri, 7/A seçeneğinde "780 Finansman Giderleri Hesabı", 7/B seçeneğinde ise "797 Finansman Giderleri Hesabı"na borç kaydedilir.

Dönem sonunda borçlanma maliyetleri; 7/A seçeneğini kullanan işletmeler tarafından "781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı"nın alacağı karşılığında, 7/B seçeneğini kullananlar tarafından ise "798 Gider Çeşitleri Yansıtma Hesabı"nın alacağı karşılığında "66 Finansman Giderleri" grubunun ilgili hesabına borç kaydedilir. Böylece borçlanma maliyetleri ilgili dönem karı veya zararının hesaplanmasına etki etmiş olmaktadır.

3.2.VUK'da Borçlanma Maliyetleri

Vergi Usul Kanunu'na göre, maddi duran varlıkları finanse etmek için kullanılan krediler ile ilgili ortaya çıkan faiz giderleri, yatırım ve işletme döneminde olmak üzere iki farklı şekilde ele alınmaktadır. İşletmenin amortismanına tabi iktisadi varlıklarını aktifleştirdiği dönem sonuna kadar olan süre yatırım dönemi, bu tarihten sonraki süre ise işletme dönemini işaret eder. Yatırım döneminde ortaya çıkan faiz giderleri ilgili maddi duran varlığın maliyetine eklenmek zorundadır. Bir başka ifadeyle, duran varlığın aktifleştirildiği hesap dönemi sonuna kadar tahakkuk etmek veya ödenmek suretiyle kesinleşen faiz giderleri duran varlığın maliyetine eklenmek zorundadır. Yatırım döneminde kredi faizi ve kur farklarının maliyete eklenmesi zorunluluğu amortismanına tabi tüm iktisadi kıymetleri kapsamaktadır. İşletme dönemine ait faiz giderleri ise, içinde bulunulan yılda doğrudan gider yazılabileceği gibi maddi duran varlıkların maliyetine de eklenmektedir (Sönmez, 2004:11).

Örnek: Dokumacı A.Ş. üretim tesisinde kullanmak üzere bir halı dokuma makinesi satın almak istemektedir. İşletme makineyi D bankasından aldığı 5 yıl vadeli banka kredisi ile satın almıştır. Kredinin toplam tutarı 1.000.000,00'dir. Bu kredi için yatırım döneminde tahakkuk eden faiz 200.000,00 TL'dir.

Bu durumda 163 Nolu VUK Tebliği'ne göre muhasebe kaydı;

.....31/12/201X..... 780 Finansman Giderleri	200.000,00	
400 Banka Kredilei D Bankası		200.000,00
..... 31 /12/201X.....	200.000,00	

258 Yapılmakta Olan Yatırımlar		
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		200.000,00

Örnek: Keresteci A.Ş. mobilya üretimi yapan bir işletmedir. Ürettiği ürünleri bayilerine dağıtmak için 10 adet kamyon satın almıştır. Kamyonları satın almak için E bankasından uzun vadeli banka kredisi kullanmıştır. Borçlanılan fonlar karşılığında faaliyet döneminde tahakkuk eden faiz 300.000 TL'dir. İşletme 163 nolu VUK' un kendisine tanıdığı seçimlik hakka istinaden faiz gideri şeklinde ortaya çıkan borçlanma maliyetini doğrudan dönem gideri olarak muhasebeleştirmektedir.

VUK Tebliği hükümleri ve Tek Düzen Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliğlerine göre;

.....31.12.201X	300.000,00	
780 Finansman Giderleri		
400 Banka Kredilei E Bankası		300.000,00
.....31.12.201X.....	300.000,00	
661 Uzun Vadeli Borçlanma Giderleri		
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		300.000,00
.....31.12.201X.....	300.000,00	
690 Dönem Karı Veya Zararı		
661 Uzun Vadeli Borçlanma Giderleri		300.000,00
..... 31.12.201X.....	300.000,00	
781 Finansman Giderleri Yansıtma Hesabı		
780 Finansman Giderleri		300.000,00

Maliye Bakanlığınca verilen bir Özelge' de; "sabit kıymet iktisabı için kullanılan dış kaynaklı kredilerle ilgili faizlerin ve temerrüt faizlerinin yatırımın kuruluş dönemine ait olanlarının yatırım maliyetine eklenmek suretiyle amortismanına tabi tutulması gerektiği, işletme dönemine ait olanların ise, ilgili buldukları yıllarda ya doğrudan gider yazılması ya da maliyete intikal ettirilmesi, işletme dönemindeki finansman giderlerinin ya tamamen gider veya maliyet olarak değerlendirilmesi ve mükelleflerin ilk tercihlerini daha sonraki yıllarda değiştiremeyecekleri" belirtilmiştir

Yurt dışından sabit varlık ithalinin döviz kredisi kullanılarak yapılması esnasında veya daha sonra bu sabit varlıklara ilişkin borç taksitlerinin değerlemesi dolayısıyla

meydana gelen kur farklarından, sabit varlığın edinildiği dönem sonuna kadar olanların, varlığın maliyetine eklenmesi zorunlu bulunmakta; aynı varlıklarla ilgili söz konusu dönemden sonra meydana gelen kur farklarının ise, ait oldukları dönemlerde doğrudan gider kaydedilmesi ya da maliyete eklenerek amortisman konusu yapılmasının mümkün olduğu açıklanmıştır.

Stoklar ile ilgili olarak üstlenilen borçlanma maliyetlerinin muhasebeleştirilmesi konusu da Maliye Bakanlığının 1995 yılında yayınladığı 238 sayılı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile düzenlenmiştir. Vergi Usul Kanununun 274. maddesinde, satın alınan veya imal edilen emtianın maliyet bedeli ile değerlendirileceği hükme bağlanmıştır. Aynı Kanunun 262. maddesinde ise, "Maliyet bedeli, iktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi veyahut değerinin artırılması için yapılan ödemelerle bunlara ilişkin bütün giderlerin toplamını ifade eder" hükmüne yer verilmiştir. Bu hüküm uyarınca, iktisadi bir kıymetin edinilmesi veya değerinin artırılması için yapılan ödemeler ile bunlara benzer ek diğer giderler ilgili iktisadi kıymetin maliyet bedeline eklenmektedir. Bu itibarla, iktisadi kıymetin satın alınıp işletme stoklarına girdiği tarihe kadar ortaya çıkan kur farklarının maliyete eklenmesi zorunludur. Stokta kalan emtia ile ilgili olarak daha sonra ortaya çıkacak kur farklarının ise, ilgili buldukları yıllarda gider yazılması veya maliyete intikal ettirilmesi mümkün bulunmaktadır.

İşletmelerin bankalardan veya benzeri kredi kurumlarından aldıkları krediler için ödedikleri faiz ve komisyon giderlerinden dönem sonu stoklarına pay vermeleri zorunlu değildir. Buna göre mükellefler söz konusu ödemelerini isterlerse doğrudan gider olarak kaydedebilecekleri gibi, diledikleri takdirde stokta bulunan emtiaya isabet eden kısmı maliyete dahil edebileceklerdir.

4.Sonuç

Küreselleşme sürecinde artan rekabetin bir neticesi olarak işletmelerin kullandığı yabancı kaynak miktarları artmış ve yabancı kaynak kullanımının artması borçlanma maliyetlerinin muhasebeleştirilmesi işlevinin önemini ortaya çıkarmıştır. Ülkemizde UMS/UFRS'ler ile birebir uyumlu Türkiye Muhasebe Standartları yayınlanmış olup, yayınlanan standartlardan birisi de TMS 23 Borçlanma maliyetleri standardıdır. Bu çalışma ile TMS 23 Borçlanma maliyetleri standardının uygulama esasları ve bu standarda göre yapılması gereken muhasebe kayıtları örnekler yardımıyla açıklanmaya çalışılmıştır. Ülkemizde borçlanma maliyetleri ile ilgili muhasebe uygulamalarına bakıldığında TMS/FRS'ler ile VUK arasında bazı farklılıklar göze çarpmaktadır. TMS 23'de bir özellikli varlığın elde edilmesi, inşası veya üretimi ile doğrudan ilişkilendirilebilen borçlanma maliyetleri bu varlığın bir parçasını oluşturduğu için aktifleştirilmekte diğer borçlanma maliyetleri ise dönem gideri yazılmaktadır. VUK'a göre ise maddi duran varlıkları finansmanı ile ilgili borçlanma maliyetleri yatırım dönemi ve işletme dönemi olmak üzere iki farklı şekilde düzenlenmeye tabi tutulmaktadır. Yatırım döneminde yani amortisman tabi tüm iktisadi kıymetlerin aktifleştirildikleri hesap dönemi sonuna kadar kesinleşen borçlanma maliyetleri duran varlığın maliyetine eklenmek zorundadır. İşletme dönemine ait borçlanma maliyetleri ise içinde bulunulan yılda doğrudan gider yazılabileceği gibi maliyete de eklenebilmektedir.

Muhasebenin temel kavramlarından sosyal sorumluluk ve tam açıklama kavramları gereğince işletmeler tarafından sunulan bilgilerin doğru, güvenilir ve açık

olması gerekmektedir. Aynı zamanda işletmeler tarafından sunulan bilgilerin uluslararası alanda yeknesaklığı açısından da borçlanma maliyetlerinin muhasebeleştirilmesinde TMS 23 Borçlanma maliyetleri standardına göre hareket edilmesi gerekmektedir. Bu açıdan Maliye Bakanlığı'nın bir an önce Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer vergi mevzuatını TMS/TFRS'ler ile uyumlu olacak şekilde güncelleştirmesi gerekmektedir.

Kaynakça

- Akkurt, G. (2012). Borçlanma Maliyetleri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Aktaş, H.(2010). Borçlanma Maliyetlerinin ve Kur Farklarının SPK, UFRS, TMS ve VUK' na Göre Muhasebeleştirilmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Aslantürk, B.E. & Yapan, A. (2011). TMS 23 Borçlanma maliyetleri Standardı Uygulamaları ve Standardın Vergi Usul Kanunu ile Karşılaştırılması, <http://www.muhasebetr.com/yazarlarimiz/ahmetyapan/001/> (Erişim Tarihi: 15.01.2016)
- Çonkar, K., Gökçe, N., & Telliöğlü, T. F., (2007). TMS 23 Kapsamında Borçlanma Maliyetinin Boyutları, *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, Sayı:36, ss:71-84
- Deran, A. & Savaş, İ. (2014). Borçlanma Maliyetlerinin Muhasebeleştirme Esaslarının 23 Nolu Türkiye Muhasebe Standardı (TMS 23) Kapsamında Değerlendirilmesi, *Mali Çözüm*, Sayı: Temmuz-Ağustos, ss.113-128.
- Gökçen, G., Akgül, B. A. & Çakıcı, C. (2006). *Türkiye Muhasebe Standartları Uygulamaları (Uluslararası Muhasebe Standartları İle Uyumlu)*. İstanbul: Beta Basım
- Karataş, M. (2010). Borçlanma Maliyetlerinin UMS 23, Kobi'ler İçin UFRS ve Vergi Usul Kanunu Kapsamında Değerlendirilmesi, *Mali Çözüm*, Sayı:98, ss.117-141.
- Örten, R., Kaval, H. & Karapınar, A. (2013). *TMS-TFRS uygulama ve yorumları*. Gazi Kitabevi, Ankara.
- Selvi, Y. (2009). Etkin Faiz Yöntemi ve Finansal Raporlamadaki Önemi: Vadesine Kadar Elde Tutulacak Sabit Getirili Yatırımlarda Uygulanması, *Yönetim Dergisi*, Yıl:20, Sayı: 64, ss.41-61.
- Sevilengül, O. (2005). Genel Muhasebe, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Sönmez, F. (2004), Borçlanma Maliyetlerinin Muhasebeleştirilmesi (337 No'lu VUK Genel Tebliği, 25 No'lu SPK Tebliğleri ve TMS-14'le Desteklenmiş Olarak), *Mali Çözüm*, Sayı:68, http://archive.ismmmo.org.tr/docs/malicozum/68MaliCozum/15_feristahsonmez.pdf (Erişim Tarihi: 04.02.2016).
- Şen, İ. K. (2006). Borçlanma Maliyetlerinin Türk Vergi Mevzuatı, Sermaye Mevzuatı ve Uluslararası Muhasebe Standartları kapsamında incelenmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul

Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, ICAFR 16 Özel Sayısı
Int. Journal of Management Economics and Business, ICAFR 16 Special Issue

Telliöđlu, T. F., Gökçe, N. & Demir, F. (2013). TMS 23-Borçlanma Maliyetlerinin “Yat Üreten Bir İşletme” Açısında İncelenmesi, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 18 (3), 319-342.

TMS 23 Borçlanma Maliyetleri Standardı, http://www.kgk.gov.tr/contents/files/TFRS_2015/TMS/TMS23.pdf, (Erişim Tarihi: 04.02.2016).

Yükçü, S., İçerli M. Y. & Uğurluel, G. (2008). TMS-23 Borçlanma Maliyetleri Muhasebe I, *Yaklaşım Dergisi*, 184, 33-38.